

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupeného Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímálovou, advokátkou, se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 9. 2007, č. j. 12 Ca 90/2005 - 41,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovené zástupkyni žalobce, advokátce Mgr. Dagmar Rezkové Dřímálové, **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 7. 2005, č. j. 2005/38361/21, bylo zamítnuto odvolání žalobce rozhodnutí ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 15. 6. 2005, č. j. KUOK/16793/05/OSV - DS/7025/SD - 112, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím byl zamítnut návrh žalobce na povolení obnovy řízení ve věci pravomocného rozhodnutí ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 13. 5. 2005, č. j. KUOK/11632/05/OSV - DS/7025/SD - 89. Žalobce v žalobě žádal, aby soud napadené rozhodnutí zrušil z důvodu, že toto „rozhodnutí bylo vydáno trestným činem a vyloučenými pracovníky“.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 4. 9. 2007, č. j. 12 Ca 90/2005 - 41, žalobu napadající rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2005, č. j. 2005/38361/21, zamítl. V odůvodnění rozhodnutí ve vztahu k zamítnutí žaloby soud uvedl, že v návrhu na povolení obnovy řízení

žalobce namítal, že rozhodnutí bylo vydáno vyloučeným pracovníkem správního orgánu a bylo dosaženo trestným činem. Žalobce byl vyzván k odstranění vad podání a doplnění skutečností, které odůvodňují obnovu řízení ve smyslu ust. § 62 ods. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád). Vzhledem k tomu, že žalobce návrh nedoplnil a nedoložil svá tvrzení, že rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem ani že bylo rozhodováno vyloučenými pracovníky správního orgánu, Krajský úřad Olomouckého kraje svým rozhodnutím ze dne 15. 6. 2005, č. j. KUOK/16793/05/OSV - DS/7025/SD - 112, návrh na povolení obnovy řízení zamítl. Soud proto v tomto ohledu uzavřel, že neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného, a proto žalobu směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2005, č. j. 2005/38361/21, jako nedůvodnou zamítl.

Včas podanou kasační stížností žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu podáním téměř nečitelného obsahu, v němž namítl zmatečnost rozhodnutí soudu spočívající v tom, že rozsudek byl vynesen v nepřítomnosti žalobce a rozhodoval soudce, který byl z projednávání a rozhodování věci vyloučen. Výslovně uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) s. ř. s. Stěžovatel dodal, že soud porušil ustanovení § 39 odst. 1 a § 64 s. ř. s., § 103 a § 83 odst. 1 o. s. ř., a podotkl že u soudu probíhá řízení o 80 žalobách, které nebyly spojeny ke společnému projednání. Dále namítl, že nebyl zastoupen advokátem a požádal o ustanovení advokáta. S ohledem na tyto skutečnosti proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4. 9. 2007, č. j. 12 Ca 90/2005 - 41, zrušil a současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody odpovídající § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) s. ř. s. Jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popřípadě je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena. Nejvyšší správní soud neshledává tuto námitku důvodnou. Žalobou napadené rozhodnutí se týkalo návrhu na povolení obnovy řízení v pravomocně ukončené věci. Jak správně uvedl již městský soud, protože v případě věci ukončené rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 15. 6. 2005, č. j. KUOK/16793/05/OSV - DS/7025/SD - 112, stěžovatel svůj obecný a nekonkrétní návrh na povolení obnovy ve věci pravomocného rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, ze dne 13. 5. 2005, č. j. KUOK/11632/05/OSV - SD/7025/SD - 89, vzdor výzvě a poučení, náležitým způsobem nedoplnil, správní orgány nijak nepochybily, když návrh na povolení obnovy řízení zamítly. Podle Nejvyššího správního soudu městský soud správně posoudil právní otázku, neboť k povolení obnovy řízení nebyly zjištěny a prokázány zákonné důvody.

Stěžovatel dále uplatnil důvod kasační stížnosti odpovídající § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval napadené rozhodnutí správního orgánu měl

zrušit. Ani tuto námitku neshledává Nejvyšší správní soud důvodnou. Jak již uvedl městský soud, vzhledem k tomu, že stěžovatel neposkytl řádnou součinnost k tomu, aby odůvodnil a konkretizoval důvody obnovy řízení ve věci pravomocného rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, ze dne 15. 6. 2005, č. j. KUOK/16793/05/OSV - DS/7025/SD - 112, správní orgány proto jeho návrhu nemohly vyhovět. Nejvyšší správní soud proto neshledal, obdobně jako to již neshledal městský soud, že by v řízení před žalovaným byla porušena stěžovatelova procesní práva a ustanovení o řízení před správními orgány. Pokud stěžovatel odkazoval, a to bez jakékoli konkretizace či upřesnění na jednotlivá ustanovení s. ř. s. či o. s. ř., pak z jejich pouhého výčtu nelze nijak dovodit, zda k jejich tvrzenému porušení došlo či nikoliv a námitka jejich porušení je proto nedůvodná.

Třetím okruhem námitek stěžovatele odpovídajícím důvodům podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. bylo přesvědčení stěžovatele, že řízení před soudem bylo zmatečné, neboť ve věci rozhodoval vyloučený soudce. Nejvyšší správní soud rovněž ani tuto námitku neshledává důvodnou. Stěžovatel v ní bez jakékoli bližší konkretizace - toliko s odkazem, že uvedený soudce již rozhodoval v jiných věcech žalobce, namítá, že soudce městského soudu byl z projednávání a rozhodování jeho věci vyloučen, neuvádí však žádné konkrétní důvody, proč by tomu tak být mělo. Vzhledem k tomu, že tato námitka postrádá bližší a náležité odůvodnění a důvody nebyly Nejvyšším správním soudem shledány, nemohla být shledána důvodnou.

Další stížnostní námitkou stěžovatel uplatnil důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. podle kterého lze podat kasační stížnost z důvodu nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li taková vada mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Důvodem kasační stížnosti podle stěžovatele v tomto ohledu je skutečnost, že soud rozhodl v jeho nepřítomnosti. Nejvyšší správní soud neshledal jako jinou vadu řízení, že soud rozhodl ve stěžovatelově nepřítomnosti. Žalobce byl řádně předvolán, poté kdy ve smyslu řádného poučení podle § 51 odst. 1 s. ř. s. požádal ve lhůtě o nařízení jednání ve věci, k jednání u Městského soudu v Praze nařízenému na den 4. 9. 2006 – doručení vykázáno dne 13. 8. 2007. Přípisem ze dne 15. 8. 2007 žalobce soudu sdělil, že podle jeho mínění je překážka na straně soudu, který nezajistil podmínky řízení žalobci, který je ve stavu hmotné nouze a nemá finanční prostředky na cestu na soud, a že u městského soudu probíhá řízení o 80 žalobách, které nebyly spojeny ke společnému projednání, a z tohoto důvodu žalobce žádá o odročení nařízeného jednání. Právo na veřejné projednání nebylo žalobci odepřeno vzhledem k tomu, že ve věci bylo nařízeno jednání a soud žádost žalobce o odročení jednání neshledal jako důvodnou.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a právo žalovaného na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučeno.

Stěžovateli byla usnesením Městského soudu v Praze č. j. 12 Ca 90/2005 - 57 ze dne 4. 9. 2007 pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupcem advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Protože ustanovená advokátka k výzvě soudu výslovně sdělila přípisem ze dne 22. 8. 2008, že v dané věci neuplatňuje odměnu za právní zastupování stěžovatele, bylo rozhodnuto, že ustanovené zástupkyni stěžovatele, advokátce Mgr. Dagmar Rezkové Drímalové, se nepřiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti, jak uvedeno v bodě III. výroku tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. ledna 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu